

[Ministeren for offentlige arbejder]

Man vendte herefter tilbage til dagsordenens punkt 2, der var:

2) Forhandling om miljøministerens redegørelse af 22. november 1977:

Redegørelse om produktvurdering.

(Redegørelse nr. IV).

Forhandlingen genoptoges.

Maisted (FP):

Den erfaring, vi har haft med industrisamfundets hastige vækst og påvirkning af miljøet både arbejdsmæssigt og på naturen: luft, vand og jord, har ikke mindst i 1960ernes hastige udvikling gjort det klart, at vi skal værne om os selv og naturen. Der er derfor ingen modstandere imod, at myndighederne fører skarp kontrol med kemiske produkter, hvor der er fare for mennesker. Dette synspunkt deles af alle i Vesteuropa og USA, og det er derfor en oplagt international opgave at fremskaffe negativlister, som forbyder stoffer i produktionen og produkter, der er til skade for mennesker. Regeringen og ministeren har mulighed for at fremme det internationale samarbejde, når Danmark har formandskabet i EF det næste halve år. Ministeren fremhæver da også i redegørelsen, at det for et land af Danmarks størrelse vil være forbundet med overordentlig store vanskeligheder og omkostninger at gå forud for den almindelige udvikling i Vesteuropa og USA på dette område. Det er vigtigt, at vi følger den internationale udvikling på dette område og ikke i misforstået iver efter at være foregangsland ødelægger dansk industris konkurrenceevne. Vi har for nylig haft et eksempel, hvor miljøstyrelsen har afslået, at der blev oprettet en PVC-fabrik i Skælskør, og så er det interessant at se, at Kommissionen, Fællesskaberne, har forelagt et forslag til løsning af disse problemer, hvor grænseværdierne er langt større end dem, miljøministeriet har forkastet. Her er altså en oplagt opgave for ministeren i det næste halve år at overbevise alle andre lande om, at det, de udfører eller vil udføre, har skadelig virkning efter den danske miljøstyrelses opfattelse, og det på trods af at grænseværdierne, som efter den redegørelse, der foreligger, er sat væsentligt ned, alligevel er af en størrelsesorden, der er 20-30 gange så stor som det, miljøstyrelsen har forkastet.

Når man har læst redegørelsen fra miljøstyrelsen, har man næsten ingen forestillings- evne til at finde på yderligere restriktiv lovgivning over for dansk erhvervsliv. Der er ingen tvivl om, at titusindvis af danske virksomheder lever i lykkelig uvidenhed om f. eks. miljø- og arbejdsmiljølovens muligheder for at ødelægge et frit dansk erhvervsliv. Selvfølgelig er det farligt at leve. Det er også farligt at arbejde på en produktionsvirksomhed, men det er altså noget, man må tage som en kendsgerning, hvis man vil opretholde et industrielt samfund.

Det er også indlysende, at enhver dansk virksomhed vil blive drevet med hensyntagen til den størst mulige sikkerhed. Men det er ikke logisk, at man taler om en svindende vækst i vores økonomiske formåen, når man samtidig i dag har fået forelagt en finanslov, der opererer med et underskud på 30 mia kr. og en arbejdsløshed på omkring 200.000. Så er det umuligt at stramme kravene yderligere over for de danske virksomheder, hvis de også skal have økonomisk mulighed for at løse disse problemer. Det betyder, at de danske virksomheder absolut som et minimumskrav må have de samme arbejdsbetingelser som deres konkurrenter, hvis vi ønsker en økonomisk vækst og ønsker at afskaffe arbejdsløsheden.

Men hvis det er meningen med ministerens redegørelse, at han blot skal have en række bemyndigelser til at gøre ved dansk erhvervsliv, som det passer socialdemokratiet, så siger vi fra.

Vi har hørt den nye arbejdsløshedsminister true dansk erhvervsliv med, at arbejdsmiljøloven skal bruges som brækjern for ØD, altså en klar trussel mod dansk erhvervsliv om, at hvis man ikke går med til de indgreb, som socialdemokratiet forestiller sig, så har man tænkt sig at bruge bemyndigelseslove til at ødelægge virksomheder. Hvis tanken er den samme hos miljøministeren med hensyn til miljøloven og yderligere beføjelser, vil vi kæmpe imod.

Formandskabet i EF vil være en udmærket lejlighed til at kontrollere, om vore restriktioner over for erhvervslivet er i overensstemmelse med den lovgivning, der gælder for vore konkurrenter. Alle disse regler og love, der er omtalt i miljøstyrelsens redegørelse, kan langsomt gennemføres i dansk erhvervsliv med god forståelse hos alle, hvis